

Η Χρυσή Αυγή καταθέτει στον ελληνικό λαό και όχι στη βουλή, το πόρισμα που συνέταξε και αφορά τις ποινικές ευθύνες του Γεωργίου Παπακωνσταντίνου, του Ευάγγελου Βενιζέλου και του Γεωργίου Παπανδρέου.

Το εν λόγω πόρισμα δεν θα κατατεθεί στην προανακριτική επιτροπή της βουλής, η οποία απεδείχθη πως στόχευε αποκλειστικά και μόνο στη συγκάλυψη των ποινικών ευθυνών πολιτικών προσώπων που διέπραξαν βαρύτατα αδικήματα εις βάρος του ελληνικού λαού. Συμμετείχαμε στην εν λόγω διαδικασία για τη συλλογή όσο το δυνατόν περισσότερων αποδεικτικών στοιχείων, στόχος που τελικώς επετεύχθη.

Καταδικάζουμε τις άθλιες παρασκηνακές διαβουλεύσεις των κομμάτων της συγκυβέρνησης, που οδήγησαν στην σύνταξη του διάτρητου πορίσματος της πλειοψηφίας. Καταδικάζουμε επίσης την δήθεν αντιπολίτευση του Σύριζα, που επί της ουσίας συγκάλυψε τον Γεώργιο Παπανδρέου, ψηφίζοντας κατά της παραπομπής του και κατά της βίαιης προσαγωγής του ενώπιον της επιτροπής.

Οι τρεις συνυπεύθυνοι για το σκάνδαλο της λίστας Λαγκάρντ (Παπανδρέου, Βενιζέλος και Παπακωνσταντίνου) αποτελούν εγκληματική οργάνωση, όπως αυτή ορίζεται από το άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα. Οι μαρτυρικές καταθέσεις και τα αδιαμφισβήτητα ντοκουμέντα που κατετέθησαν στην επιτροπή αποδεικνύουν περίτρανα τον ισχυρισμό μας αυτό. Πρόκειται για την ίδια εγκληματική οργάνωση που έδεσε τη χώρα με τα δεσμά του εθνοκτόνου Μνημονίου, εκχώρησε την εθνική μας κυριαρχία στους διεθνείς τοκογλύφους και εξαθλίωσε τον ελληνικό λαό. Όσον αφορά τον Γεώργιο Παπακωνσταντίνου, τα εις βάρος του στοιχεία βοούν και θα έπρεπε να βρίσκεται ήδη ενώπιον της Δικαιοσύνης, αντιμέτωπος με την ποινή της ισόβιας κάθειρξης. Εδώ όμως παρεμβαίνει ο κατάπτυστος νόμος περί ευθύνης υπουργών και καθυστερεί με άθλιο τρόπο τη διαδικασία.

Πόρισμα του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή για την υπόθεση του ψηφιακού δίσκου ηλεκτρονικών αρχείων της Τράπεζας HSBC (Λίστα Λαγκάρντ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α.

Συνθήκες και χρόνος παραλαβής της λίστας Λαγκάρντ

Στις 13 Σεπτεμβρίου 2010, το ελληνικό Υπουργείο Οικονομικών, διά του Γενικού Γραμματέα αυτού Ηλία Πλασκοβίτη, υπέβαλλε έγγραφο αίτημα προς το Γαλλικό Υπουργείο Οικονομικών για την απόκτηση ηλεκτρονικού αρχείου της Τράπεζας HSBC με στοιχεία τραπεζικών καταθέσεων που ανήκαν σε Έλληνες πολίτες και εταιρείες. Τα δεδομένα αυτά αποτελούσαν μέρος ενός μεγαλύτερου αρχείου, που ήταν γνωστό μέσα από δημοσιεύματα των ΜΜΕ ήδη από τα τέλη του 2008 ως «Λίστα Φαλσιανί» και περιελάμβανε στοιχεία τραπεζικών καταθέσεων πελατών στο κατάστημα της HSBC στη Γενεύη. Τα δεδομένα αυτά είχαν κλαπεί το 2008 από τον Εβρέ Φαλσιανί, υπάλληλο του ως άνω πιστωτικού ιδρύματος.

Οι γαλλικές Αρχές αποδέχτηκαν το αίτημα και το πρωί της 29ης Σεπτεμβρίου παρέδωσαν στον Έλληνα Πρέσβη στο Παρίσι Κωνσταντίνο Χαλαστάνη φάκελο που περιείχε έναν ψηφιακό δίσκο με τα ανωτέρω στοιχεία και ένα διαβιβαστικό έγγραφο. Η παροχή των ανωτέρω πληροφοριών δεν έγινε άτυπα, αλλά σε εκτέλεση των διατάξεων που αφορούν στην αμοιβαία βοήθεια από τις αρμόδιες Αρχές των Κρατών Μελών στον τομέα της άμεσης φορολόγησης (Οδηγία 77/799/ΕΕC, ως ισχύει) καθώς και στη Διμερή Συμφωνία μεταξύ της Ελλάδας και της Γαλλίας για την αποφυγή της διπλής φορολόγησης που έχει κυρωθεί με τον Νόμο 4386/1964.

Ο Πρέσβης Κωνσταντίνος Χαλαστάνης απέστειλε την ίδια ημέρα το φάκελο αεροπορικώς στο Ελληνικό Υπουργείο Οικονομικών συνοδευόμενο από υπάλληλο της Ελληνικής Πρεσβείας. Ο φάκελος παραδόθηκε το απόγευμα στη διευθύντρια του γραφείου του Υπουργού Οικονομικών Γεώργιου Παπακωνσταντίνου και μετά από λίγες ώρες δόθηκε από την ίδια στον Υπουργό.

Τα παραπάνω γεγονότα αποδεικνύονται: α) από τις καταθέσεις που έδωσαν στην Επιτροπή οι Κωνσταντίνος Χαλαστάνης, Χρυσή Χατζή στις 29-01-2013 και στις 31-01-2013 αντιστοίχως, β) από την κατάθεση του Γεώργιου Παπακωνσταντίνου στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας στις 24-10-2012, γ) από το με ημερομηνία 13-09-2010 έγγραφο του Ηλία Πλασκοβίτη προς τον Γενικό Διευθυντή των Δημοσίων Οικονομικών του Γαλλικού Υπουργείου Οικονομικών (αριθμός πρωτοκόλλου της Επιτροπής 211/04-06-2013) και δ) από το με ημερομηνία 29-09-2010 έγγραφο του Γαλλικού Υπουργείου Οικονομικών (αριθμός πρωτοκόλλου της Επιτροπής 200/21-05-2013).

Σύμφωνα με την υπ' αριθ. Πρωτ. 3022/21/2686/1-δ' από 09-02-2013 έκθεση εργαστηριακής πραγματογνωμοσύνης της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών της Ελληνικής Αστυνομίας (βλ. σελ. 9), στη φορητή μονάδα αποθήκευσης τεχνολογίας USB με ψηφιακό σειριακό αριθμό

79MNSGYLSGF57900 (Σημειώνεται ότι το ανωτέρω USB αποτελεί το Πειστήριο 1 της πραγματογνωμοσύνης. Τα αρχεία που περιλαμβάνει προέρχονται εξ αντιγραφής από τον πρωτότυπο ψηφιακό δίσκο που έστειλαν οι Γάλλοι και είναι το USB που ο Ιωάννης Διώτης δημιούργησε την 08η-07-2011 και παρέδωσε αυθημερόν στον Ευάγγελο Βενιζέλο) εντοπίστηκαν ίχνη ανοίγματος είκοσι τεσσάρων (24) αρχείων λογιστικών φύλλων την 30-09-2010 και από ώρα 00:28:53π.μ. έως 00:54:10π.μ. από χρήστη με το όνομα «Windows User». Αυτό σημαίνει ότι ο Γεώργιος Παπακωνσταντίνου, ο οποίος κατείχε τη δεδομένη στιγμή το αρχείο, είχε ήδη (λίγες μόλις ώρες μετά την παραλαβή του βράδυ της 29ης-09-2010) αντιγράψει το περιεχόμενο του πρωτότυπου ψηφιακού δίσκου (CD) που είχαν στείλει οι Γάλλοι (ο οποίος ψηφιακός δίσκος αποτελεί μη εγγράψιμο αποθηκευτικό μέσο), σε άλλο αποθηκευτικό μέσο που ήταν εγγράψιμο (π.χ. USB, σκληρό δίσκο υπολογιστή κ.α.) και είχε αρχίσει να το επεξεργάζεται. Στην αντιγραφή και επισκόπηση των λογιστικών φύλλων μέσα από εγγράψιμο αποθηκευτικό μέσο, οφείλεται και το γεγονός ότι η επεξεργασία αποτυπώθηκε στα μεταδεδομένα των αρχείων.

Είναι ξεκάθαρο ότι ο Γεώργιος Παπακωνσταντίνου απέδιδε μεγάλη βαρύτητα στη σημασία του ηλεκτρονικού αρχείου και αυτό προκύπτει από το γεγονός ότι έσπευσε να το αντιγράψει και να το επεξεργαστεί αμέσως μόλις περιήλθε στην κατοχή του. Η σημασία του ήταν σε κάθε περίπτωση δεδομένη, καθώς αποτελεί δίδαγμα κοινής πείρας ότι οι Έλληνες που έχουν καταθέσεις σε Ελβετικές Τράπεζες έχουν μεγάλη οικονομική επιφάνεια. Εξάλλου, η οικονομική και πολιτική σπουδαιότητα της «Λίστας Φαλασιανί» ήταν γνωστή διεθνώς και από την περίπτωση των άλλων ευρωπαϊκών κρατών που την είχαν προμηθευτεί και είχαν ήδη προχωρήσει στην αξιοποίησή της (Γερμανία, Ισπανία, Ιταλία).

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Β.

Ο Γεώργιος Παπακωνσταντίνου δεν έδωσε εντολή

για έλεγχο της Λίστας

Παρά ταύτα όμως, ο Γεώργιος Παπακωνσταντίνου δεν έδειξε την ίδια σπουδή για την παράδοση της «Λίστας Λαγκάρντ» στις αρμόδιες αρχές (ΣΔΟΕ, Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και Οικονομικός Εισαγγελέας) για τη διενέργεια φορολογικού και κάθε άλλου νόμιμου ελέγχου.

Καταρχάς, δεν έδωσε εντολή για καταχώριση του ηλεκτρονικού αρχείου και του διαβιβαστικού εγγράφου που το συνόδευε είτε στο γενικό πρωτόκολλο είτε στο εμπιστευτικό πρωτόκολλο του γραφείου του, προκειμένου να περιέλθει αυτό στην κατοχή του Ελληνικού Δημοσίου. Θεμελιώδες

για την πορεία της όλης υπόθεσης είναι το γεγονός ότι κράτησε στην κατοχή του και απέκρυψε από τις αρμόδιες υπηρεσίες τον πρωτότυπο ψηφιακό δίσκο, ο οποίος μέχρι σήμερα δεν έχει βρεθεί. Ο ισχυρισμός Παπακωνσταντίνου ότι το έδωσε σε υπάλληλο του γραφείου του για φύλαξη, δεν επιβεβαιώνεται από τις καταθέσεις των υπαλλήλων που εργάζονταν το συγκεκριμένο διάστημα στο γραφείο του Υπουργού. Άλλωστε και ο ίδιος μέχρι σήμερα δεν έχει κατονομάσει το υποτιθέμενο αυτό πρόσωπο, παρόλο που είναι προφανές ότι αν έλεγε την αλήθεια θα θυμόταν το όνομα αυτού και θα του ζητούσε να παραδώσει το cd.

Κατά δεύτερον, δεν παρέδωσε το αρχείο στο ΣΔΟΕ για τη διενέργεια ελέγχου και πολύ περισσότερο δεν έδωσε έγγραφη εντολή για τη διενέργεια αυτού. Ο ισχυρισμός του ότι περί τα τέλη του έτους 2010 ζήτησε από τον τότε Ειδικό Γραμματέα του ΣΔΟΕ Ιωάννη Καπελή να ελέγξει το «φορολογικό προφίλ» είκοσι (20) περίπου προσώπων με τις μεγαλύτερες καταθέσεις δεν συνιστά φυσικά εντολή για πλήρη έλεγχο τόσο των συγκεκριμένων προσώπων, όσο και της «Λίστας Λαγκάρντ» στο σύνολό της. Εκτός αυτού, δεν κρίνεται βάσιμος ο ισχυρισμός του ότι σε σύσκεψη που έλαβε χώρα στο γραφείο του μεταξύ ανώτατων υπηρεσιακών παραγόντων του ΥΠΟΙΚ στις 24-01-2011 έδωσε προφορική εντολή στον Γραμματέα του ΣΔΟΕ για να διεξάγει περαιτέρω και εις βάθος έλεγχο για τα είκοσι αυτά πρόσωπα. Συγκεκριμένα, ο Ιωάννης Καπελής στην από 14-03-2013 κατάθεσή του ενώπιον της Επιτροπής (στη σελ. 10) κατέθεσε ότι: «...αποφασίστηκε (σ.σ. στη σύσκεψη)...να διενεργηθούν οι έλεγχοι, αλλά δεν αποφασίστηκε εάν αυτοί οι έλεγχοι θα διενεργηθούν από το ΣΔΟΕ ή από άλλα ειδικά κλιμάκια ή συνεργεία.»

Η πρόθεση του πρώην Υπουργού Οικονομικών για να μην αξιοποιηθεί η φορολογητέα ύλη που περιείχονταν στην «Λίστα Λαγκάρντ» φαίνεται και από το γεγονός ότι κατά τη διάρκεια της θητείας του έφερε στη βουλή τρία νομοσχέδια με «φωτογραφικές» διατάξεις χάρη στις οποίες 33 πρόσωπα που περιλαμβάνονταν στη «Λίστα Λαγκάρντ» κατάφεραν να επαναπατρίσουν τα κεφάλαιά τους χωρίς πρόστιμα και καταβάλλοντας πολύ μικρό φόρο. Η πρώτη διάταξη (Ν. 3842/22-04-2010) ανάγεται σε χρόνο που όπως θα καταδειχθεί πιο κάτω φέρεται να είχαν ξεκινήσει οι διαπραγματεύσεις με τη Γαλλική Κυβέρνηση για την απόκτηση της «Λίστας Λαγκάρντ», ενώ οι υπόλοιπες δύο (3892/04-11-2010 και 3943/31-03-2011) έγιναν νόμος του κράτους λίγο καιρό μετά την έλευσή της.

Στο διάστημα από τις 24-01-2011 μέχρι την αποχώρηση του Γεωργίου Παπακωνσταντίνου από τη θέση του Υπουργού Οικονομικών στις 16-06-2011 λόγω ανασχηματισμού, δεν μεσολαβεί απολύτως καμία προσπάθεια εκ μέρους του για την αξιοποίηση των φορολογικών πληροφοριών που είχαν έλθει από τη Γαλλία. Ακόμα και όταν στις 06 Μαΐου 2011 ανέλαβε ως νέος Ειδικός Γραμματέας του ΣΔΟΕ ο Ιωάννης Διώτης, ο κ. Παπακωνσταντίνου δεν του παρέιχε καμία ενημέρωση για το θέμα. Τον ενημέρωσε μόνο για την ύπαρξη του αρχείου σε προφορική συνομιλία που είχαν αρκετές μέρες αφοτου είχε αποχωρήσει από το Υπουργείο Οικονομικών και στις 06 Ιουλίου 2011 έστειλε σε αυτόν ανεπίσημα-κατά πάσα πιθανότητα με πρόσωπο της ασφάλειάς του-ένα αντίγραφο του αρχείου αποθηκευμένο σε φορητή μονάδα αποθήκευσης τεχνολογίας USB.

Κατάθεση Διώτη στην Επιτροπή, ημερομηνία 26-03-2013, σελ. 55 και 68): «...Όταν είχε φύγει ο κ. Παπακωνσταντίνου, μου παρέδωσε, μου απέστειλε –ακριβέστερα- με κάποιον άνθρωπο της συνοδείας του, της ασφάλειάς του, ένα USB. Μου εξήγησε τηλεφωνικώς πολύ περιληπτικά ότι πρόκειται για κάποια στοιχεία που αφορούν καταθέσεις Ελλήνων σε ελβετική τράπεζα και αυτό

περιήλθε στην κατοχή μας με τη διαμεσολάβηση των μυστικών υπηρεσιών της Ελλάδας και της Γαλλίας, δηλαδή της ΕΥΠ για την Ελλάδα και μιας από τις αντίστοιχες υπηρεσίες της Γαλλίας, γιατί έχει περισσότερες η Γαλλία... Δηλαδή, το πιο πιθανό είναι ότι το παρέλαβα στις 6 Ιουλίου. Τότε μου το έστειλε ο κ. Παπακωνσταντίνου, αφού είχε φύγει από το Υπουργείο των Οικονομικών. Θεώρησε προφανώς ότι ήταν μια εκκρεμότητα αυτό ως στοιχείο και μου το έστειλε με τον τρόπο που μου το έστειλε. Ατυπα. Ούτε κανένα διαβιβαστικό το συνόδευε ούτε τίποτα άλλο. Απλώς η πληροφορία...»

Τονίζεται ότι ο εξωθεσμικός και παράτυπος αυτός τρόπος παράδοσης του ηλεκτρονικού αρχείου, αφορά ενέργεια του Γεώργιου Παπακωνσταντίνου προς τον Ιωάννη Διώτη ως φυσικά πρόσωπα και όχι με την υπηρεσιακή τους ιδιότητα. Θα έπρεπε το αρχείο αυτό το οποίο συνιστά έγγραφο κατά την έννοια του άρθρου 13 εδ.γ΄ Π.Κ., να συνοδεύεται από διαβιβαστικό έγγραφο και η παράδοσή του να αποτυπώνεται στα βιβλία πρωτοκόλλου των εμπλεκόμενων υπηρεσιών (Υπουργείο Οικονομικών και ΣΔΟΕ) ως εξερχόμενο και εισερχόμενο έγγραφο αντιστοίχως.

Και σε αυτήν την περίπτωση όμως, ο Γεώργιος Παπακωνσταντίνου δεν έδωσε καμία εντολή για τη διενέργεια ελέγχου, στοιχείο που αποδεικνύεται από την κατάθεσή του στις 24-10-2012 ενώπιον της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας κατά τη διάρκεια της οποίας κατέθεσε: (σελ. 49) «...Είπατε ότι ο κ. Διώτης δεν πήρε καμία εντολή... Δεν είναι ανάγκη να πάρει εντολή ο επικεφαλής του ΣΔΟΕ για το τι πρέπει να κάνει, με στοιχεία μπορεί να οδηγούν στην φοροδιαφυγή...». Το ίδιο συμπέρασμα εξάγεται και από την μελέτη των ηλεκτρονικών μηνυμάτων (αριθ. Πρωτοκόλλου Επιτροπής .../26-03-2013) με ημερομηνία 07-07-2011 που αντάλλαξε ο Γεώργιος Παπακωνσταντίνου με τον Ιωάννη Διώτη, στα οποία ο τελευταίος εμφανίζεται να συνεννοείται για τη διερεύνηση της λίστας με τον Αρχηγό της ΕΥΠ Κωνσταντίνο Μπίκα, πράγμα που θα ήταν περιττό εάν είχε ήδη λάβει σαφή εντολή από τον πρώην Υπουργό Οικονομικών. Ο Γεώργιος Παπακωνσταντίνου ρωτά απλά τον κ. Διώτη εάν έλαβε το «στικάκι» που του έστειλε και δεν αναφέρεται σε οποιαδήποτε άλλη μεταξύ τους συνεννόηση ή παρασχεθείσα εντολή. Μάλιστα, είναι εξοργιστικό ότι φαίνεται (στα μηνύματα που έστειλε στις 03:07 και 03:17π.μ.) να ενδιαφέρεται περισσότερο για κάποιο άλλο ζήτημα (που δεν το διευκρινίζει) το οποίο «εκκρεμεί στην Εισαγγελία» και όχι για την αξιοποίηση της «Λίστας Λαγκάρντ»!

Παρατίθεται για την πληρότητα της αιτιολογίας το σύνολο των ηλεκτρονικών μηνυμάτων:

* Ιωάννης Διώτης προς τον Γεώργιο Παπακωνσταντίνου, ώρα 10:06 π.μ.

«Σας ευχαριστώ για την πρόσκληση. Λυπάμαι γιατί λόγοι ανεξάρτητοι από τη θέλησή μου - που ανέκυψαν την τελευταία στιγμή - δεν μου επέτρεψαν να προσέλθω. Είμαι βέβαιος ότι περάσατε ένα υπέροχο βράδυ. Γ.Π.Δ»

* Γιώργος Παπακωνσταντίνου προς Ιωάννη Διώτη, ώρα 10:20 π.μ.

«Να είσαι καλά Γιάννη. Θα σε πάρω να τα πούμε»

* Γιώργος Παπακωνσταντίνου προς Ι. Διώτη, ώρα 1:26 μ.μ.

«Πράγματι περάσαμε καλά Γιάννη. Κρίμα που δεν μπόρεσες. Πήρες το στικάκι που σου έστειλα;»

* Ιωάννης Διώτης προς Γ. Παπακωνσταντίνου, ώρα 1:56 μ.μ.

«Ναι το έλαβα, αλλά δεν έχω προλάβει να κάνω αναγνώριση περιεχομένου. Δεν είμαι δα και ο καλύτερος σ' αυτά! Ήδη έχουμε συζητήσεις (με τον Κώστα) για να προχωρήσουμε στη διερεύνηση και περαιτέρω επεξεργασία. Έχει γίνει καμία επεξεργασία;»

* Γιώργος Παπακωνσταντίνου προς Ι Διώτη, ώρα 3:07 μ.μ.

«Ποιον Κώστα; Ναι, είχα δώσει στον Γιάννη Καπ (εννοεί προφανώς Γ. Καπελέρη) να ψάξει καμιά 30αριά. Επίσης σου θυμίζω το άλλο θέμα που έχει πάει στην εισαγγελία».

* Ιωάννης Διώτης προς Γ. Παπακωνσταντίνου, ώρα 3:12 μ.μ.

«Τον Μπίκα, μου είπε ότι μιλήσατε και μίλησε και με τον Πρωθ. Αύριο θα δω τον Κώστα».

* Ιωάννης Διώτης προς Γ. Παπακωνσταντίνου, ώρα 3:13 μ.μ.

«Το άλλο το παρακολουθώ».

* Γιώργος Παπακωνσταντίνου προς Ι. Διώτη, ώρα 3:17 μ.μ.

«Ναι, μιλήσαμε. Του είπα ότι έχεις τα στοιχεία. Το άλλο αργεί και αυτό με κάνει να αναρωτιέμαι...».

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Γ.

Νόθευση της Λίστας

Όπως προαναφέρθηκε, ο πρωτότυπος ψηφιακός δίσκος που παρέλαβε ο Γεώργιος Παπακωνσταντίνου στις 29 Σεπτεμβρίου 2010 δεν έχει ανευρεθεί μέχρι σήμερα. Για το λόγο αυτό, όταν στις αρχές Οκτωβρίου 2012 ανέκυψε το σκάνδαλο της «Λίστας Λαγκάρντ», κρίθηκε από τις δικαστικές αρχές (τον Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος) ότι ήταν απαραίτητο να ζητηθεί εκ νέου το αρχείο από τη Γαλλία. Πράγματι, στις 20 Δεκεμβρίου 2012, τριμελής αντιπροσωπεία Ελλήνων κρατικών λειτουργών μετέβη στο Παρίσι και παρέλαβε από το Γαλλικό Υπουργείο Οικονομικών έναν ψηφιακό δίσκο πανομοιότυπο με εκείνον που παραδόθηκε το Σεπτέμβριο του 2010 στον Πρέσβη Κωνσταντίνο Χαλασπάνη. Σύμφωνα με το υπ' αριθ. πρωτ. 39248/28-12-2012 έγγραφο του ΣΔΟΕ (που αποτελεί μέρος της με αριθμό βιβλίου μηνύσεων ΟΙΚ. ΕΙΣ Π.Ε 272/26-09-2012 ποινικής προκαταρκτικής δικογραφίας, η οποία εισήχθη στην Επιτροπή μας με αριθμό πρωτοκόλλου εισερχομένων .../...-...-2013), από τη σύγκριση του πλήθους των αρχείων που διαλαμβάνονται σε αυτόν τον ψηφιακό δίσκο με εκείνα που περιέχονται στην μονάδα USB που παρέδωσε ο Ευάγγελος Βενιζέλος στις 02 Οκτωβρίου 2012 στο Γραφείο του Πρωθυπουργού (και το οποίο είναι το ίδιο με εκείνο που ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ παρέλαβε στις 08-07-2011 από τον

Ιωάννη Διώτη), διαπιστώθηκε ότι ο ψηφιακός δίσκος περιέχει τρία (3) επί πλέον αρχεία με τους κάτωθι κωδικούς B9010138503.xls, B9010140694.xls και B9010140695.xls. Τα αρχεία αυτά αφορούν τραπεζικές καταθέσεις συγγενικών προσώπων του Γεώργιου Παπακωνσταντίνου, ήτοι των Ανδρέα Ρωσσώνη (σύζυγος της εξαδέλφης του Μαρίας Παπακωνσταντίνου), Συμεών Σικιαρίδη (σύζυγος της εξαδέλφης του Ελένης Παπακωνσταντίνου) και Ελένης Παπακωνσταντίνου αντιστοίχως.

Είναι προφανές ότι στη «Λίστα Λαγκάρντ» υπήρξε ανθρώπινη παρέμβαση και ότι αυτή έλαβε χώρα καθ' όν χρόνο το αρχείο ευρίσκετο εις χείρας Γεώργιου Παπακωνσταντίνου. Απ' την υπ' αριθ. πρωτ. 3022/21/2686/2-β'/14-04-2013 Έκθεση εργαστηριακής πραγματογνωμοσύνης της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών της Ελληνικής Αστυνομίας (αριθ. Πρωτ. Επιτροπής [180/18-04-2013](#)) που διενεργήθηκε στον σκληρό δίσκο (Πειστήριο 2-HD) του φορητού υπολογιστή (Πειστήριο 2-LAP) τον οποίο χρησιμοποιούσε ο Ιωάννης Διώτης στο γραφείο του ως Ειδικός Γραμματέας του ΣΔΟΕ (και στον οποίο πραγματοποίησε κατά μήνα Ιούλιο 2011 την επισκόπηση του αρχείου της «Λίστας Λαγκάρντ» χρησιμοποιώντας το USB που του έδωσε στις 06-07-2011 ο Γεώργιος Παπακωνσταντίνου), ανερεύθησαν ίχνη χιλίων εννιακοσίων εβδομήντα δύο (1972) φύλλων λογιστικού ελέγχου τα οποία σχετίζονται με το αντικείμενο που διερευνά η παρούσα Επιτροπή. Στα φύλλα αυτά όμως δεν περιλαμβάνεται κανένα από τα τρία ως άνω επίμαχα αρχεία που αφορούν τους συγγενείς του Γεώργιου Παπακωνσταντίνου. Απ' τα παραπάνω προκύπτει ότι το USB που παρέλαβε ο Ιωάννης Διώτης από τον Γεώργιο Παπακωνσταντίνου δεν περιείχε τα εν λόγω αρχεία, διότι αυτά είχαν αφαιρεθεί από τον τελευταίο.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.

Η ζημία που υπέστη το Ελληνικό Δημόσιο

Από τις ενέργειες του Γεώργιου Παπακωνσταντίνου το Ελληνικό Δημόσιο υπέστη πολύ μεγάλη περιουσιακή ζημία, ανερχόμενη σε κάθε περίπτωση σε εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ. Στερήθηκε των εσόδων που θα μπορούσε να εισπράξει από τον έλεγχο της φορολογητέας ύλης που περιέχονταν στη «Λίστα Λαγκάρντ» και άγγιζε τα 2,5 δις. ευρώ. Η ζημία αυτή ισούται κατ' ελάχιστον με το ποσό που καταλόγισε το πόρισμα του ΣΔΟΕ ως αποκρυβείσα φορολογική ύλη στα τέσσερα συγγενικά πρόσωπα του πρώην Υπουργού Οικονομικών:

i) Ρωσσώνης Ανδρέας του Ιωάννη: 1.457.210,48 ευρώ.

ii) Παπακωνσταντίνου Μαρίνα του Μιχαήλ: 193.499,47 ευρώ.

iii) Σικιαρίδης Συμεών του Ιωάννη: 1.666.318,05 ευρώ.

iv) Παπακωνσταντίνου Ελένη του Μιχαήλ: 2.987.660, 08 ευρώ.

Ήτοι συνολικά: 6.304.688,08 ευρώ.

Συμπερασματικά, οι πράξεις και παραλείψεις του Γεώργιου Παπακωνσταντίνου αναφορικά με τη διαχείριση της «Λίστας Λαγκάρντ» είναι πολιτικά και ηθικά επιλήψιμες, νομικά κολάσιμες, εμπίπτουν δε στο πεδίο εφαρμογής πληθώρας διατάξεων της ποινικής νομοθεσίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ε.

Περί της «ανάγκης» για τήρηση του απορρήτου της Λίστας.

Ο ισχυρισμός του πρώην Υπουργού Οικονομικών ότι τα στοιχεία που παρέλαβε από το Γαλλικό Υπουργείο Οικονομικών έπρεπε να τηρηθούν απόρρητα και για αυτό δεν τα πρωτοκόλλησε, είναι νομικά και λογικά έωλος. Ο πρώην Υπουργός επικαλείται τον όρο «απόρρητα» που περιέχεται στο από 29-09-2010 έγγραφο του Γαλλικού Υπουργείου Οικονομικών το οποίο συνόδευε το πρωτότυπο cd. Ο όρος αυτός όμως, όπως προκύπτει από την ανάγνωση του εγγράφου, σχετίζεται αποκλειστικά με τις διατάξεις του άρθρου 7 της Οδηγίας 77/799/EEC (περί αμοιβαίας βοήθειας από τις αρμόδιες Αρχές των Κρατών Μελών στον τομέα της άμεσης φορολόγησης) και του άρθρου 23 της Διμερούς Συμφωνίας μεταξύ της Ελλάδας και της Γαλλίας για την αποφυγή της διπλής φορολόγησης που έχει κυρωθεί με τον Νόμο 4386/1964. Έχει δε το νόημα ότι απαγορεύεται οι πληροφορίες φορολογικού ενδιαφέροντος που ανταλλάσσονται μεταξύ των δύο κρατών να κοινοποιούνται σε τρίτα πρόσωπα ή να χρησιμοποιούνται για άλλους σκοπούς πέραν της πάταξης της φοροδιαφυγής. Σε καμία περίπτωση οι εν λόγω διατάξεις δεν επιτρέπουν την άτυπη διαχείριση των πληροφοριών χωρίς την καταχώρισή τους στα βιβλία πρωτοκόλλου των αρμοδίων υπηρεσιών. Παρατίθενται οι διατάξεις των προκείμενων νομοθετημάτων:

Οδηγία 77/799/EEC:

«Άρθρο 7

Διατάξεις περί απορρήτου

1. Κάθε πληροφορία που περιέρχεται σε γνώση ενός Κράτους μέλους κατ' εφαρμογή της παρούσης οδηγίας, τηρείται απόρρητη στο Κράτος αυτό κατά τον ίδιο τρόπο που τηρούνται απόρρητες και οι πληροφορίες που συλλέγονται κατ' εφαρμογή της εσωτερικής του νομοθεσίας.

Εν πάση περιπτώσει οι πληροφορίες αυτές:

- δεν είναι προσιτές παρά μόνο στα πρόσωπα τα οποία αφορά αμέσως ο προσδιορισμός του φόρου ή ο διοικητικός έλεγχος του προσδιορισμού του φόρου,

- δεν αποκαλύπτονται εξ άλλου παρά επ' ευκαιρία δικαστικής διαδικασίας, ή διαδικασίας που επισύρει την επιβολή διοικητικών κυρώσεων, όταν οι διαδικασίες, αυτές συνδέονται με τον προσδιορισμό ή τον έλεγχο του προσδιορισμού του φόρου, μόνο δε στα πρόσωπα που μετέχουν άμεσα στις διαδικασίες αυτές- είναι εν τούτοις δυνατό να αποκαλυφθούν οι πληροφορίες αυτές κατά την διάρκεια δημοσίων ακροάσεων ή σε δικαστικές αποφάσεις, αν δεν αντιτίθεται σε αυτό η αρμόδια αρχή του Κράτους μέλους που παρέχει τις πληροφορίες.

- σε καμία περίπτωση δεν χρησιμοποιούνται κατ' άλλον τρόπο αλλά μόνο για σκοπούς φορολογικούς ή σκοπούς δικαστικής διαδικασίας, ή διαδικασίας που επισύρει την επιβολή διοικητικών κυρώσεων, όταν οι διαδικασίες αυτές συνδέονται με τον προσδιορισμό ή τον έλεγχο του προσδιορισμού του φόρου.

2. Η παράγραφος 1 δεν επιβάλλει σε ένα Κράτος μέλος, του οποίου η νομοθεσία ή η διοικητική πρακτική ορίζει, για εσωτερικούς λόγους, αυστηρότερους περιορισμούς από τους περιεχόμενους στην εν λόγω παράγραφο, την παροχή των πληροφοριών, αν το ενδιαφερόμενο Κράτος δεν αναλαμβάνει την υποχρέωση να σεβασθεί τους αυστηρότερους αυτούς περιορισμούς.

3. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1 η αρμόδια αρχή του Κράτους μέλους που παρέχει τις πληροφορίες, δύναται να επιτρέψει στο Κράτος που τις εξήτησε να τις χρησιμοποιήσει για άλλους σκοπούς, όταν κατά την νομοθεσία του Κράτους που παρέχει τις πληροφορίες, η χρησιμοποίησή τους είναι δυνατή στο Κράτος αυτό για παρόμοιους σκοπούς στις ίδιες περιστάσεις.

4. Όταν η αρμόδια αρχή ενός Κράτους μέλους θεωρεί ότι οι πληροφορίες, τις οποίες έλαβε από την αρμόδια αρχή ενός άλλου Κράτους μέλους, δύνανται να φανούν χρήσιμες στην αρμόδια αρχή ενός τρίτου Κράτους μέλους, δύνανται να τις διαβιβάσει στην τελευταία αυτή με την συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής που τις παρέσχε.»

Διμερής Συμφωνίας μεταξύ της Ελλάδας και της Γαλλίας για την αποφυγή της διπλής φορολόγησης

«Άρθρον 23.

1. Αι φορολογικαί Αρχαί των Συμβαλλομένων Μερών δύνανται όπως ανταλλάσσωσι πληροφορίας, αίτινες κατά τους οικείους νόμους των δύο Κρατών είναι δυνατόν να παρασχεθούν εν τω πλαισίω της ομαλής λειτουργίας της υπηρεσίας και αι οποίαι θα είναι χρήσιμοι διά την εξασφάλισιν της κανονικής βεβαιώσεως και εισπράξεως των φόρων των προβλεπομένων υπό της παρούσης συμβάσεως ως και διά την εφαρμογήν, όσον αφορά τους φόρους τούτους, των νομοθετικών διατάξεων σχετικών με την περιστολήν φοροδιαφυγής.

2. Αι ούτως ανταλλασσόμεναι πληροφορίαι θεωρούμεναι απόρρητοι, δέον να μη αποκαλύπτωνται εις πρόσωπα έτερα εκείνων τα οποία είναι επιφορτισμένα με την βεβαίωσιν και την είσπραξιν των φόρων των προβλεπομένων υπό της παρούσης συμβάσεως. Ουδεμία πληροφορία ανταλλάσσεται εάν πρόκειται να αποκαλύψη εμπορικών, βιομηχανικών ή επαγγελματικών μυστικών. Οσάκις το Κράτος παρά του οποίου ζητείται η συμπαραστάσις κρίνει ότι η παρεχομένη πληροφορία θέτει εν κινδύνω τα κυριαρχικά του δικαιώματα ή την ασφάλειάν του ή αντίκειται εις τα γενικά του συμφέροντα, δύνανται να αρνηθή ταύτην.

3. Η ανταλλαγή των πληροφοριών δύνανται να λάβη χώραν είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν αιτήσεως αφορώσης συγκεκριμένας περιπτώσεις. Αι αρμόδιαι Αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών συμβουλευόνται αλλήλας διά τον καθορισμόν του πίνακος των εξ επαγγέλματος ανταλλασσομένων πληροφοριών.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΕΣ ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Εν όψει των ανωτέρω, και επειδή προκύπτουν σε βάρος του πρώην Υπουργού Οικονομικών ισχυρές ενδείξεις κατ' άρθρον 43 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προτείνουμε την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος του:

α) Για νόθευση εγγράφου σε βαθμό κακουργήματος (άρθρο 242 παρ. 2 και 3 Ποινικού Κώδικα σε συνδυασμό με το άρθρο 1 Ν. 1608/1950), διότι:

Στις 29-09-2010 αντέγραψε το περιεχόμενο του ηλεκτρονικού αρχείου το οποίο του είχε παραδοθεί από το Γαλλικό Υπουργείο Οικονομικών σε φορητή μονάδα αποθήκευσης USB και νόθευσε αυτό διαγράφοντας τρία φύλλα λογιστικού ελέγχου (τα υπ' αριθ. B9010138503.xls, B9010140694.xls και B9010140695.xls.) που αφορούσαν αντίστοιχα συγγενικά του πρόσωπα, ήτοι τους Ανδρέα Ρωσσώνη, Συμεών Σικιαρίδη και Ελένη Παπακωνσταντίνου αντιστοίχως. Ο κατηγορούμενος είχε πρόθεση να προσπορίσει στα ανωτέρω πρόσωπα αθέμιτο όφελος που υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ μέσω της αποφυγής του φορολογικού ελέγχου και της καταβολής του προβλεπόμενου από τις κείμενες διατάξεις φόρου, προστίμων κλπ. Η ανωτέρω πράξη στρέφεται κατά του Ελληνικού Δημοσίου, ενώ συντρέχουν και ιδιαζόντως επιβαρυντικές περιστάσεις οι οποίες συνίστανται στο μακρό χρόνο που διήρκεσε η πράξη του (8 μήνες), την ιδιαίτερη μεθόδευση που επέδειξε αναφορικά με την αλλοίωση του αρχείου και το γεγονός ότι το αντικείμενο του εγκλήματος είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, καθώς η συνολική αποκρυβείσα φορολογική ύλη σύμφωνα με το πόρισμα του ΣΔΟΕ ανέρχεται στο ποσό των 6.304.688,08 ευρώ. Για τους λόγους αυτούς πρέπει να εφαρμοστεί η επιβαρυντική διάταξη του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 1 Ν. 1608/1950 που προβλέπει την επιβολή ποινής ισόβιας κάθειρξης.

β) Για απιστία σχετική με την υπηρεσία σε βαθμό κακουργήματος (άρθρο 256 περ. γ' υποπερίπτωση α' και β' Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 1 Ν. 1608/1950), διότι:

Κατά το διάστημα από 29-09-2010 έως 16-06-2011, υπό την ιδιότητά του ως Υπουργός Οικονομικών και κατεχοχήν υπόχρεος για την εποπτεία των φορολογικών αρχών που είναι αρμόδιες για τον προσδιορισμό και την είσπραξη δημοσίων εσόδων, κράτησε τον πρωτότυπο ψηφιακό δίσκο εν κρυπτώ, στην προσωπική του κατοχή, και δεν έδωσε εντολή στις αρμόδιες αρχές (ΣΔΟΕ, Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες, Οικονομικός Εισαγγελέας) να προχωρήσουν στις περαιτέρω κατά νόμον ενέργειές τους. Με τον τρόπο αυτό ελάττωσε εν γνώσει του τη δημόσια περιουσία προκειμένου να ωφεληθούν τα πρόσωπα που περιέχονταν στο αρχείο της «Λίστας Λαγκάρντ». Επειδή η ζημία που προξένησε στο Δημόσιο υπερβαίνει κατά πολύ το ποσό των 150.000 ευρώ, ενώ συντρέχουν και οι ιδιαζόντως επιβαρυντικές περιστάσεις που εκτίθενται στην ως άνω παράγραφο α), πρέπει και σε αυτήν την περίπτωση να εφαρμοστεί η επιβαρυντική διάταξη του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 1 Ν. 1608/1950 που προβλέπει την επιβολή ποινής ισόβιας κάθειρξης.

γ) Για παράβαση καθήκοντος (άρθρο 259 Π.Κ.), διότι:

Κατά το διάστημα από 29-09-2010 έως 16-06-2011, ως υπάλληλος κατά την έννοια του άρθρου 13 εδ. α΄ Π.Κ., παρέβη τα καθήκοντα της υπηρεσίας του με σκοπό να προσπορίσει σε άλλον, ήτοι στα πρόσωπα που συμπεριλαμβάνονται στη λίστα, παράνομο όφελος (ήτοι αποφυγή φορολογικής επιβάρυνσης και επιβολής ποινικών κυρώσεων σε βάρος τους), με την εκ παραλλήλου εν γνώσει του βλάβη του Ελληνικού Δημοσίου. Ειδικότερα, ενώ κατείχε για χρονικό διάστημα 8 μηνών τον ψηφιακό δίσκο και το υπηρεσιακό σημείωμα που τον συνόδευε, ουδεμία καταχώριση έκανε στο πρωτόκολλο του Γραφείου του Υπουργού Οικονομικών ούτε το παρέδωσε στο ΣΔΟΕ και τις άλλες αρμόδιες υπηρεσίες με εντολή να διενεργηθεί φορολογικός έλεγχος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α.

Ανίσχυρο και διαβρωμένο το Κράτος του Μνημονίου

Το σκάνδαλο της «Λίστας Λαγκάρντ» ανέκυψε σε μία περίοδο που το σύστημα της Μεταπολίτευσης βιώνει το ιστορικό του τέλος. Η φύση δε του σκανδάλου είναι τέτοια, ώστε επιτρέπει να αναδειχθεί η κυριότερη από τις παθογένειες αυτού του συστήματος. Που δεν είναι άλλη από το ολοκληρωτικά διεφθαρμένο πολιτικό προσωπικό, ένα προσωπικό που διαθέτει εξαιρετικά μειωμένη, αν όχι ανύπαρκτη αίσθηση καθήκοντος.

Ο βασικός λόγος που η χώρα μας τα τελευταία σαράντα περίπου χρόνια βάδισε την οδό της παρακμής, δεν είναι ούτε η δήθεν μειονεκτική της θέση στα πλαίσια του διεθνούς ανταγωνισμού, ούτε η υποτιθέμενη έλλειψη των αναγκαίων υλικοτεχνικών μέσων και εφοδίων. Είναι η απουσία πολιτικής βούλησης για την οικοδόμηση ενός κράτους δικαίου στο οποίο θα βρίσκει εφαρμογή το δόγμα ότι «όλοι είναι ίσοι ενώπιον του νόμου» και για την συγκρότηση μιας Πολιτείας που θα βασίζεται στην Αξιοκρατία.

Η υπόθεση της «Λίστας Λαγκάρντ» δεν εκδηλώθηκε σε ένα οποιοδήποτε τμήμα της δομής του Μνημονιακού Κράτους, αλλά στον ίδιο τον πυρήνα αυτού, στο Υπουργείο Οικονομικών. Από τον Οκτώβριο του 2009, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με Πρωθυπουργό τον Γεώργιο Παπανδρέου, ζητούσε από τον ελληνικό λαό να κάνει θυσιές χωρίς προηγούμενο με το επιχείρημα ότι εκείνη από την πλευρά της διεξήγαγε έναν σκληρό αγώνα προκειμένου η χώρα κατά πρώτον να αποφύγει την πτώχευση και κατά δεύτερο λόγο μέσα από μία διαδικασία οδυνηρών μεταρρυθμίσεων να βάλει τα θεμέλια για την οικονομική ανάκαμψη.

Τα γεγονότα όμως που εκτυλίχθηκαν από τα τέλη Σεπτεμβρίου του 2010 φανέρωσαν ότι επρόκειτο για διακηρύξεις κενές περιεχομένου. Παρά το γεγονός ότι οι Γαλλικές Αρχές έστειλαν με τον πιο επίσημο όσο και διακριτικό τρόπο ένα ηλεκτρονικό αρχείο με φορολογικές πληροφορίες κορυφαίας σημασίας και μεγάλης αξίας, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν έκανε την παραμικρή ενέργεια στην κατεύθυνση της αξιοποίησής του. Το αρχείο δεν πρωτοκολλήθηκε ποτέ, ούτε διενεργήθηκε έλεγχος του περιεχομένου του από τις αρμόδιες υπηρεσίες. Οι κάτοχοί του δεν το κατέστησαν περιουσιακό στοιχείο του ελληνικού κράτους, αλλά προτίμησαν να το διακινούν ή να το διανέμουν εξωθεσμικά σε Υπουργούς και ανώτατους κρατικούς λειτουργούς. Επί του παρόντος μένει άγνωστο κατά πόσον χρησιμοποιήθηκε για πολιτικούς ή επιχειρηματικούς εκβιασμούς σε βάρος των προσώπων που περιλαμβάνονταν στη λίστα, αν και οι λογικοί συνειρμοί προς αυτήν την κατεύθυνση είναι αυτονόητοι. Από το σκηνικό της υπόθεσης δεν έλειψαν και οι προσωπικοί τυχοδιωκτισμοί, όπως είναι η αφαίρεση των ονομάτων των τριών συγγενών του Γεωργίου Παπακωνσταντίνου, η οποία έγινε από τον τελευταίο προκειμένου τα πρόσωπα αυτά να αποφύγουν τον φορολογικό έλεγχο και ο ίδιος να μην εκτεθεί πολιτικά.

Η σε βάθος διερεύνηση της «Λίστας Λαγκάρντ», με καταθέσεις που αθροίζονται σε 2,5 δις. ευρώ περίπου, είναι βέβαιον ότι θα μπορούσε να εξασφαλίσει μέσα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα έσοδα εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ για το Ελληνικό Δημόσιο και να αποτελέσει ένα από τα ισοδύναμα μέτρα που ζητούσε η τρόικα για να αποφευχθεί η περικοπή μισθών, συντάξεων και κοινωνικών παροχών. Επίσης, σε συνδυασμό με άλλες λίστες και εν γένει φορολογικά στοιχεία που ήταν δυνατό να συγκεντρωθούν εφόσον υπήρχε ο πολιτικός σχεδιασμός, θα μπορούσε να αποτελέσει την απαρχή για το κτύπημα της φοροδιαφυγής του μεγάλου κεφαλαίου, καθώς επίσης και το «Μίτο της Αριάδνης» για την εξάρθρωση των κυκλωμάτων που διακινούν δισεκατομμύρια ευρώ από μίζες δημοσίων έργων ή μίζες σε δημόσιους υπαλλήλους και πολιτικούς, νομιμοποιώντας εκτός των άλλων τα παράνομα έσοδα του οργανωμένου εγκλήματος.

Ακόμα και στην κρίσιμη περίοδο του Μνημονίου, ο Υπουργός Οικονομικών επέλεξε ως στενούς επιστημονικούς συνεργάτες του πρόσωπα με ελάχιστη εμπειρία, τα οποία είχαν αρμοδιότητες εντελώς δευτερεύουσες και επουσιώδεις. Ενδεικτικά αναφέρεται η περίπτωση του Γεωργίου Αγγελόπουλου, ειδικευμένου σε θέματα πληροφορικής με πτυχίο ΑΕΙ ο οποίος κατέθεσε ότι ασχολούνταν με την ιστοσελίδα του Υπουργείου και με την επιδιόρθωση ηλεκτρονικών

υπολογιστών ή εκτυπωτικών μηχανημάτων που είχαν βλάβες (βλ. την από 05-02-2013 κατάθεσή του σελ. 204 και 212). Άλλο παράδειγμα είναι η Λεμονιά Παπαδάκου η οποία συνόδευε τον πρώην Υπουργό σε όλα τα ταξίδια του στο εξωτερικό, όμως τα καθήκοντά της περιορίζονταν στην παρακολούθηση της εξέλιξης των μακροοικονομικών και των δημοσιονομικών δεδομένων σε επίπεδο εθνικών λογαριασμών(βλ. την από 12-02-2013 κατάθεσή της σελ. 120). Ανάλογο δευτερεύοντα ρόλο διεκδίκησαν και άλλα στελέχη του Υπουργείου Οικονομικών (γενικοί γραμματείς, νομικοί σύμβουλοι κ.α.) και του ΣΔΟΕ (ειδικοί γραμματείς, προϊστάμενοι διευθύνσεων), αλλά, θα μπορούσε να ειπωθεί, και ο ίδιος ο Υπουργός Οικονομικών Γεώργιος Παπακωνσταντίνου, ο οποίος επανειλημμένα είχε δηλώσει ότι δεν παρενέβαινε στο έργο των υπηρεσιών αλλά ασκούσε μία πολύ γενική εποπτεία. Εγείρεται επομένως το ερώτημα ποια είναι τελικά τα πρόσωπα που χαράσσουν την οικονομική πολιτική της Ελλάδας. Τα ανωτέρω στοιχεία δείχνουν ότι το εγχώριο πολιτικό προσωπικό και τα επιτελικά στελέχη του δημόσιου τομέα υπάρχουν μόνο για «τα μάτια του κόσμου», καθώς περιορίζονται στην απλή διεκπεραίωση των αποφάσεων που λαμβάνονται από τους ξένους δανειστές. Δυστυχώς, την οικονομική πολιτική της Ελλάδας την σχεδιάζει η τρόικα.

Στις συνεδριάσεις της Επιτροπής κυριάρχησε η αποποίηση ευθυνών μεταξύ των πρώην Υπουργών Οικονομικών Παπακωνσταντίνου και Βενιζέλου, του τέως Πρωθυπουργού Γεώργιου Παπανδρέου και των Ειδικών Γραμματέων του ΣΔΟΕ Καπελέρη-Διώτη. Η πολιτική ηγεσία ισχυρίζονταν ότι έδωσε προφορικά εντολές για έλεγχο της λίστας από τις φορολογικές αρχές, ενώ οι επικεφαλής των τελευταίων ισχυρίζονταν ότι ουδέποτε τους ζητήθηκε να πραγματοποιήσουν κάτι τέτοιο. Το συμπέρασμα που προκύπτει είναι ότι κανένα από τα παραπάνω πρόσωπα δεν ανέλαβε-ως όφειλε-πρωτοβουλία για την αξιοποίηση της λίστας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Β.

Ανώτατοι κρατικοί λειτουργοί ψευδορκούν και αρνούνται τη μαρτυρία τους

Αλγεινή εντύπωση προξένησε το γεγονός ότι αρκετοί μάρτυρες, οι οποίοι μάλιστα κατέχουν υψηλότερες θέσεις στον κρατικό μηχανισμό, υπέπεσαν στο αδίκημα της ψευδορκίας κατά την παρουσία τους στην Επιτροπή. Ενδεικτικά θα αναφέρουμε τις περιπτώσεις Χαλασάνη, Πλασκοβίτη και Μπίκα.

Κωνσταντίνος Χαλασάνης:

Κατάθεση στις 29-01-2013:

(σελ38-39) «MARTYS (Κωνσταντίνος Χαλασάνης): ... όταν είδα τι ώρα φεύγει τι ώρα φεύγει αεροσκάφος έστειλα το συγκεκριμένο δέμα, το οποίο μου είχε περιέλθει, το οποίο σημειώνω ότι δεν είχε διαβιβαστικό, είχε απλώς το όνομα του Υπουργού, κ. Παπακωνσταντίνου,... Σπεύδω να πω ότι δεν ξέρω αν μιλάμε για το ίδιο θέμα, ούτε μπορώ να επιβεβαιώσω ότι μιλάμε για το ίδιο θέμα. Αυτά είναι τα στοιχεία που ξέρω. Δεν ξέρω τι περιείχε μέσα ο φάκελος του. Υποθέτω, ότι ήταν cd, από τον τρόπο, γιατί ήταν ένας μικρός φάκελος με αυτό το προστατευτικό υλικό που συνήθως βάζουμε για τους δίσκους αυτούς. Αλλά το ένα ήταν το λεγόμενο cd Λαγκάρντ ή όχι, αυτό δεν είμαι σε θέση να ξέρω. Υποθέτω ότι μόνο ο κύριος Παπακωνσταντίνου ή όποιος το παρέλαβε, μπορεί να επιβεβαιώσει....»

(σελ. 47) «...MARTYS (Κωνσταντίνος Χαλασάνης): Εάν υπήρξε συνοδευτικό έγγραφο, θα πρέπει να ήταν μέσα στο φάκελο κλεισμένο, γιατί όταν ήρθε σε εμένα δεν υπήρχε συνοδευτικό έγγραφο...»

Ενώ το αληθές είναι ότι ο πρωτότυπος ψηφιακός δίσκος συνοδεύονταν από διαβιβαστικό έγγραφο (το από 29-09-2010 έγγραφο του Γαλλικού Υπουργείου Οικονομικών, αριθ. Πρωτ. Επιτροπής 200/21-05-2013) που απευθύνονταν στις Ελληνικές Αρχές και ανέγραφε ρητά ότι η διαβίβαση των στοιχείων γίνεται κατ' εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Νομοθεσίας και της διακρατικής σύμβασης Ελλάδος-Γαλλίας για ανταλλαγή πληροφοριών φορολογικού ενδιαφέροντος. Επί του εγγράφου αυτού τέθηκε η υπογραφή του Πρέσβη της Ελλάδος στο Παρίσι Κωνσταντίνου Χαλασάνη, ο οποίος επομένως γνώριζε πολύ καλά την ύπαρξή του όταν στις 29-01-2013 κατέθετε ψευδώς ότι δεν γνώριζε το περιεχόμενο του φακέλου και ότι αυτός δεν συνοδεύονταν από διαβιβαστικό έγγραφο.

Ηλίας Πλασκοβίτης

Κατάθεση στις 31-01-2013 (πρωινή συνεδρίαση)

(Σελ. 16) «...MARTYS (Ηλίας Πλασκοβίτης): ...Στη συνέχεια, επικοινωνήσα με στέλεχος του γαλλικού Υπουργείου Οικονομικών, στον οποίο είπα ότι στο πλαίσιο συμφωνίας που έχουν κάνει οι δύο Υπουργοί, η κυρία Λαγκάρντ και ο κ. Παπακωνσταντίνου, τον παρακαλώ να μας παραδώσει το αρχείο των Ελλήνων καταθετών που ονομάζουμε «Λίστα Λαγκάρντ»...σελ17 MARTYS: Είχε δώσει το όνομά αυτό η κυρία Λαγκάρντ στον κ. Παπακωνσταντίνου και από τον κ. Παπακωνσταντίνου μου είπαν: «Θα μιλήσεις με τον κ. τάδε». Τον αναζητήσαμε, βγήκε στο τηλέφωνο και του μίλησα...»

Κατάθεση στις 05-06-2013 (απογευματινή συνεδρίαση)

(σελ. 19) «...ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Όχι. Να σας κάνω πρώτα την παρατήρηση που θέλω να σας κάνω και εν συνεχεία εσείς πείτε μας ότι θέλετε.

Από το περιεχόμενο, λοιπόν, της κατάθεσης που έχουμε μπροστά μας και έχουμε διαβάσει προκύπτει ότι μας έχετε πει το εξής πράγμα: Ότι έχετε επικοινωνήσει τόσο με τον κ. Χαλαστάνη στο Παρίσι, τηλεφωνικώς, όσο και με στέλεχος του Υπουργείου Οικονομικών της Γαλλίας, πάλι τηλεφωνικώς. Ο τρόπος της διατύπωσης της απάντησής σας είναι τέτοιος, που δεν χρειάζεται να προσπαθήσουμε να ερμηνεύσουμε τι εννοούσατε, δηλαδή, αν ήταν γραπτή η επικοινωνία ή προφορική. Είστε σαφής στη διατύπωσή σας : «του είπα», «μου είπε», «του ξανά είπα». Ξεκάθαρα η επικοινωνία ήταν όχι γραπτή, αλλά προφορική, όπως μας είπατε. Το ένα είναι αυτό.

Το δεύτερο, προκύπτει, από ένα έγγραφο το οποίο φέρεστε ότι εσείς έχετε στείλει –θα μας το πείτε αν το έχετε στείλει εσείς-, ότι δεν αρκείστε...»

(Σελ. 22-23) «...ΜΑΡΤΥΣ (Ηλίας Πλασκοβίτης): Η μνήμη μου, όπως διαπιστώνετε, δεν είναι πάντοτε άριστη. Εν πάση περιπτώσει, όμως, θα ήθελα να πω ότι όντως αναφέρθηκα από μνήμης σε ενέργειες που έλαβαν χώρα πριν από δυόμισι χρόνια και αναφέρθηκα σε δυο τηλεφωνικές επικοινωνίες με τον τότε Πρόεδρο στο Παρίσι και με στέλεχος του Γαλλικού Υπουργείου Οικονομικών. Δεν είχα στη μνήμη μου ότι υπήρξε και αποστολή σχετικής επιστολής. Δεν πρέπει να σας ξενίζει αυτό. Προσπαθούσα από μνήμης να σας περιγράψω ενέργειες που έγιναν δυόμισι χρόνια πριν...

ΜΑΡΤΥΣ (Ηλίας Πλασκοβίτης): Θα ήθελα να σημειώσω ένα δεύτερο σημείο, το οποίο νομίζω ότι είναι πολύ χρήσιμο για να ερμηνεύσετε και τη συμπεριφορά μου. Σε καμία περίοδο, σε καμία κατάθεσή μου δεν ετέθη θέμα ότι η διαδικασία ήταν μη τυπική ή άτυπη ή κάτι τέτοιο. Σας περιέγραψα το περιεχόμενο της συνομιλίας μου με τον ομόλογό μου στη Γαλλία και αυτό είναι και το περιεχόμενο της επιστολής που ακολούθησε, που ήταν ένα φαξ βασικά. Αυτό το φαξ περιελάμβανε ουσιαστικά την ίδια επιχειρηματολογία που είπα και προφορικά σε αυτόν. Δεν αναφέρθηκα τότε, στην κατάθεσή μου, στο θέμα της διακρατικής συμφωνίας ή της Κοινοτικής Οδηγίας, διότι εφόσον δεν είχα θυμηθεί την ύπαρξη της επιστολής -προφανώς αυτό αναφερόταν μέσα σ' αυτήν την επιστολή- δεν ανέφερα ότι γινόταν μνεία σε κάτι τέτοιο...»

Δηλαδή στην πρώτη κατάθεσή του απέκρυψε συνειδητά το γεγονός ότι είχε υποβάλει ως εκπρόσωπος του Υπουργείου Οικονομικών επίσημο αίτημα για την απόκτηση της Λίστας Λαγκάρντ.

Κωνσταντίνος Μπίκας

Κατάθεση 28-03-2013 (απογευματινή συνεδρίαση)

(Σελ. 183) «...MARTYS (Κωνσταντίνος Μπίκας): Με τον τότε Πρωθυπουργό γι' αυτό το θέμα δεν μίλησα κύριε Πρόεδρε. Δεν θυμάμαι να μίλησα καθόλου με τον Υπουργό ΥΠΕΚΑ για κανένα θέμα...» (Σελ. 199) «...MARTYS(Κωνσταντίνος Μπίκας): Δε συζήτησα με τον Πρωθυπουργό το θέμα της λίστας. Δεν είχα κανένα λόγο εγώ να συζητήσω με τον Πρωθυπουργό το θέμα της λίστας. Δεν το συζήτησα γιατί αυτό το χειριζόταν το Υπουργείο Οικονομικών. Για έναν κατάλογο που δεν είχα δει τι να πω με τον Πρωθυπουργό;...»

Κατάθεση 29-03-2013 (πρωινή συνεδρίαση)

(σελ. 13) «...MARTYS(Κωνσταντίνος Μπίκας): ...Δεν ενθυμούμαι συζήτηση με τον Πρωθυπουργό. Εάν λέω, όμως, έγινε ή ειπώθηκε κάτι, με βάση αυτό το οποίο σας είπα και με βάση τη βούλησή μου να προχωρήσει το θέμα της λίστας «Λαγκάρντ» για το οποίο, όπως αντιλαμβάνεστε, και όταν μεσολαβούσα για να έλθει, αντιλαμβανόμουν ότι οι καταθέτες εκεί πέρα δεν θα ήταν ο περιπτεράς της γειτονιάς. Και μ' αυτό εννοώ ότι θα ήταν άνθρωποι υψηλού οικονομικού εισοδήματος για να έχουν εκεί πέρα λεφτά. Είχα, λοιπόν, μια –ας το πω- έννοια να προχωρήσει το θέμα. Το μόνο που θα μπορούσα να έχω πει –αν είπα για κάτι συγκεκριμένο, διότι δεν νομίζω ότι στο e-mail, όπως το διάβασα ξανά μετά, αναφέρεται συγκεκριμένο αντικείμενο συνομιλίας, αν και μπορεί κανείς να πει ότι θα ήταν αυτό- θα ήταν ότι να προχωρήσει, ότι προχωράει, έχει προχωρήσει το θέμα. Αυτό μόνο...» (Σελ. 24) «...MARTYS(Κωνσταντίνος Μπίκας): Όχι, δεν τον ενημέρωσα (σ.σ. εννοείται τον Πρωθυπουργό). Μπορεί –ενδεχομένως και αυτό δεν μπορώ να σας το πω με ακρίβεια και εμένα μου προκύπτει, όπως είπα και χθες, από το περιεχόμενο αυτού του mail- όταν είχε προχωρήσει η ιστορία με τη λίστα, να έγινε κάποια κουβέντα και να του είπα «κύριε Πρόεδρε, έρχεται η λίστα, προχωράει, να μην πω...».

Από τα e-mails Διώτη προκύπτει ότι ακόμα και τον Ιούλιο του 2011 ο τότε Διοικητής της ΕΥΠ συνομιλούσε με τον Πρωθυπουργό για το θέμα της λίστας Λαγκάρντ. Όμως, τόσο στην πρώτη κατάθεσή του με ημερομηνία 30-01-2013, όσο και στην αρχή της με ημερομηνία 29-03-2013 κατάθεσής του αρνείτο πεισματικά ότι από την έλευση της λίστας και μετά συνομίλησε για το θέμα με τον Γεώργιο Παπανδρέου.

Ομοίως απαράδεκτο, όσο και ενδεικτικό για την ηθική στάθμη των ανθρώπων που στελεχώνουν ανώτατα κλιμάκια του κρατικού μηχανισμού, ήταν και η άρνηση μαρτυρίας που επέδειξαν κρίσιμοι μάρτυρες, οι οποίοι απαντούσαν σε πολλές ερωτήσεις που αφορούσαν κρίσιμα θέματα με την επωδό: «Δεν θυμάμαι, δεν μπορώ να ανακαλέσω στη μνήμη μου». Ενδεικτικά αναφέρουμε τις περιπτώσεις των Ηλία Πλασκοβίτη και Κωνσταντίνου Μπίκα.

Ηλίας Πλασκοβίτης

Κατάθεση 31-01-2013 (απογευματινή συνεδρίαση)

(Σελ. 31) «...MARTYS (Ηλίας Πλασκοβίτης): Δεν ανακαλώ στην μνήμη μου κάτι τέτοιο...» (σελ. 33) «...MARTYS (Ηλίας Πλασκοβίτης): Κοιτάξτε. Προσπαθώ και εγώ μαζί σας να θυμηθώ...» (σελ. 50) «...MARTYS (Ηλίας Πλασκοβίτης):...Εγώ δεν ανακαλώ στη μνήμη μου συζήτηση για τη λίστα Λαγκάρντ...» (σελ. 58) «...MARTYS (Ηλίας Πλασκοβίτης): Να σας πω την αλήθεια, φοβάμαι ότι μπορεί να υπάρχει σύγχυση μεταξύ του τι θυμάμαι εγώ και τι είδα να δημοσιεύεται τον τελευταίο καιρό.»

Κωνσταντίνος Μπίκας

Κατάθεση 28-03-2013

(σελ. 205) «...MARTYS (Κωνσταντίνος Μπίκας): Αυτό δεν μπορώ να το θυμηθώ. Δεν θυμάμαι καν αν τον πήρα εγώ για να πάω ή εάν με πήρε αυτός για να πάω στο γραφείο του.» (σελ. 214) «...MARTYS (Κωνσταντίνος Μπίκας): Αυτό σας λέω δεν το θυμάμαι αυτό.» (σελ. 232) «...MARTYS (Κωνσταντίνος Μπίκας): Δεν το θυμάμαι, αλλά το θεωρώ λογικό σε μία συζήτηση να το είπα.»

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Γ.

Η Συγκυβέρνηση εξακολουθεί να μην αξιοποιεί τη «Λίστα Λαγκάρντ»

Η συμπεριφορά που δείχνουν οι πολιτικές ελίτ που κυβερνούν τη χώρα μας φανερώνει ότι ύστερα από όλα όσα έχουν συμβεί παραμένουν πλήρως αμετανόητες. Ακόμα και σήμερα, μετά τον τεράστιο θόρυβο που έχει γίνει γύρω από το θέμα, η «λίστα Λαγκάρντ» δεν αξιοποιείται από την υφιστάμενη Κυβέρνηση. Έχουν περάσει 9 μήνες (02/10/2012-02-07-2013) από την ημέρα που ο Ευάγγελος Βενιζέλος παρέδωσε το περιβόητο «στικάκι» στο γραφείο του Πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά και το Ελληνικό Κράτος δεν έχει εισπράξει ούτε ένα ευρώ. Ο έλεγχος προχωράει με πάρα πολύ αργούς ρυθμούς. Το ΣΔΟΕ έχει εκδώσει πόρισμα μόλις για τέσσερα πρόσωπα, τους συγγενείς του Γεωργίου Παπακωνσταντίνου, και αυτό κατόπιν σφοδρότατων πιέσεων εκ μέρους της Επιτροπής. Ακόμα δεν έχουν έλθει στοιχεία για την ταυτότητα των μετόχων του hedge fund με την κατάθεση των 500.000.000 δολαρίων. Με τον νόμο 4139/2013 δημιουργήθηκε ο θεσμός του Εισαγγελέα κατά της Διαφθοράς στην αρμοδιότητα του οποίου (περιέργως πώς) περιήλθαν όλα τα αδικήματα που περιγράφονται στο άρθρο 1 του Ν. 4022/2011, στα οποία περιλαμβάνεται και η υπόθεση της «Λίστας Λαγκάρντ». Κατά συνέπεια οι Οικονομικοί Εισαγγελείς που είχαν παρακολουθήσει από την αρχή την ογκωδέστατη δικογραφία υποχρεώθηκαν προ ολίγων εβδομάδων να την διαβιβάσουν στον νεοδιορισθέντα Εισαγγελέα κατά της Διαφθοράς. Το γεγονός αυτό από μόνο του είναι δεδομένο ότι θα καθυστερήσει για πολλούς μήνες ίσως και περισσότερο την πρόοδο της υπόθεσης. Η διάταξη του άρθρου 76 Ν. 4139/2013 προδίδει σκοπιμότητα αναφορικά με την πρόκληση κωλυσιέργειας στην διερεύνηση των ποινικών ευθυνών και των εν γένει προεκτάσεων του σκανδάλου της λίστας.

Από την με ημερομηνία 27-02-2013 κατάθεση ενώπιον της Επιτροπής του Νικόλαου Παναγιωτόπουλου, Προϊστάμενου της Περιφερειακής Διεύθυνσης Αττικής του ΣΔΟΕ και αρμόδιου για την διερεύνηση των ηλεκτρονικών αρχείων της «Λίστας Λαγκάρντ», αναδεικνύονται με γλαφυρότητα τόσο οι διαχρονικές πλημμέλειες στη λειτουργία του ΣΔΟΕ, όσο και τα προσκόμματα τα οποία η σημερινή πολιτική ηγεσία της χώρας βάζει προκειμένου να μην επιστευσθεί ο έλεγχος της λίστας. Παρατίθενται αυτούσια αποσπάσματα από την κατάθεση:

«MARTYS: Ο έλεγχος που δημιουργείται αυτή τη στιγμή στη χώρα είναι για πρώτη φορά, ο έλεγχος δηλαδή των καταθέσεων σε αντιστοιχία με τα εισοδήματα που έχουν δηλωθεί και έχουν φορολογηθεί ή είναι αφορολόγητα ή είναι ειδικώς φορολογηθέντα γίνεται για πρώτη φορά...

Η μεγαλύτερη δυσκολία ήταν ότι δεν υπήρχε τεχνογνωσία στην υπηρεσία να παράγει το αποτέλεσμα. Αυτό δεν έχει ξαναγίνει στη χώρα.

Ξέρετε πότε φτιάξαμε από το Μάρτιο του 2010, την πρώτη έκθεση ενός συγκεκριμένου γιατρού, με αντιπαραβολή των καταθέσεων με τα εισοδήματα που είχε δηλώσει; Γιατί εκεί πηγαίνει στον

επαγγελματία έχοντας καταθέσεις και ελέγχεις το ατομικό του επάγγελμα. Ελέγχεις το ατομικό του επάγγελμα σε σχέση με αυτά που έχει καταθέσει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Φόρο εισοδήματος...

MARTYΣ: Όχι, όχι, μόνο Κώδικα Βιβλίων Και Στοιχείων. Το εισόδημα είναι κάτι το μετέπειτα. Ξέρετε πότε τελειώσαμε την πρώτη έκθεση; Γιατί ακούω διάφορα και αρχίζω να... Τον Απρίλιο του 2011.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Μετά από έναν χρόνο;

MARTYΣ: Μετά από έναν χρόνο, όπως το λέτε ακριβώς. Τον Απρίλιο του 2011. Ξέρετε πότε κάναμε...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Γιατί δεν υπήρχε τεχνογνωσία, δεν υπήρχε εμπειρία.

MARTYΣ: Δεν γνώριζε κανείς τη διαδικασία. Δεν έχει ξαναγίνει έλεγχος στη χώρα μεταξύ τραπεζών για την Υπηρεσία, έλεγχος εισοδήματος και έλεγχος έκδοσης των στοιχείων από τον επιχειρηματία. Δεν έχει ξαναγίνει.

Η δεύτερη έκθεση που αφορούσε έναν χειρουργό καρδιολόγο έγινε τον Ιούνιο του 2011. Από εκεί και πέρα αφού πέρασε το καλοκαίρι άρχισε η τεχνογνωσία. Όταν εγώ ανέλαβα την Υπηρεσία, το ένα δεύτερο του πληθυσμού της υπηρεσίας ήταν πάνω από 51 χρονών και πολλοί κατηγορίας ΔΕ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Γνώση ηλεκτρονικών υπολογιστών τίποτα κ.λπ.;

MARTYΣ: Εμείς είμαστε μεγάλοι άνθρωποι. Εγώ είμαι 56 χρονών. Άλλο η προσπάθεια και άλλο να το έχεις σαν παιχνίδι, είναι μεγάλη η διαφορά. Αυτό φαίνεται μετά στην αποτελεσματικότητα και την παραγωγικότητα του κάθε ανθρώπου.

Μετά ξεκίνησε η διαδικασία και πέρα από τις άλλες δουλειές. Γιατί έχουμε κι άλλες δουλειές, δεν έχουμε να κάνουμε μόνο τη διαδικασία αυτή με τις τράπεζες. Έχουμε άπειρες δουλειές. Σε παίρνει δηλαδή η Αστυνομία και σου λέει σήμερα θέλω δύο υπαλλήλους στον Άγιο Παντελεήμονα...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Για ελέγχους εννοείτε;

ΜΑΡΤΥΣ: Μάλιστα, πάντα για ελέγχους μιλάμε εδώ.

Θέλω δύο στην Κοραή, δύο στο Σύνταγμα και δύο στον Πειραιά. Πρέπει να τους στείλεις. Οι ίδιοι άνθρωποι ήταν που έκαναν σε εκείνη τη φάση και το ένα και το άλλο. Έδινε εντολή ο Εισαγγελέας να ελέγξουμε τον χ. Τι θα κάνουμε;

Ξέρετε ότι υπάρχουν εισαγγελικές παραγγελίες σημαντικές από το 2007 και με την ανοχή των Εισαγγελέων βαδίζουμε τώρα; Γιατί ξέρετε ότι αυτές πρέπει να εκτελούνται εντός ορισμένου χρονικού διαστήματος. Στο μετέπειτα, μετά δηλαδή τον Ιούνιο, άρχισε η τεχνογνωσία να αυξάνεται. Αλλάξαμε δηλαδή και το προσωπικό, ήρθαν νέοι άνθρωποι, που είχαν τη δυνατότητα να απορροφήσουν και να γνωρίσουν πολύ καλύτερα από τους προηγούμενους τα γεγονότα.